

F o r e d r a g

Offentligt foredrag: "Astrologi uden overtro"

Foredraget blev holdt for en udvidet kreds under medvirken af tolk. I afskriften er tolkningen under selve foredraget udeladt, men taget med i de efterfølgende spørgsmål og svar. Pauserne med tolkning har uundgåeligt påvirket Thomas Rings talestil.

Astrologi uden overtro

Vi befinder os i en tid med omvæltninger .. det har sikkert alle bemærket .. på alle livsområder - og alle spørgsmål bliver egentlig diskuteret på ny. - Vi har en gammel kultur naturligvis (det gør vi os da stolte af! ..) men alligevel må alt, hvad vi har at sige om verden eller i forhold til verden, eller alt hvad vi udforsker, vores stillingtagen til verden - alt må vurderes på nyt grundlag - og det gælder da også spørgsmålet om astrologi, og det betyder, at kun sådan kan vi behandle emnet.

Jeg kan jo kun udtale mig om den reviderede astrologi, dvs. vores nye syn på det urgamle spørgsmål om forbindelsen fra stjernerne til mennesket eller fra mennesket til stjernerne, og De vil uden videre forstå, at jeg naturligvis ikke kan redegøre for hele systemet her, men kun vil komme ind på nogle hovedtanker.

Og det betyder .. og det tror jeg er indeholdt i titlen på foredraget - at vi dermed må trække en grænse mellem det, der er seriøs forskning, og som egentlig er mennesket værdigt - og det der må betegnes som overtro, og som fører til fejltagelser, og som endda bliver farligt.

For det første vil jeg sige, at det ikke er nogen trossag ... Ja og det er ikke kun fordi jeg hedder "Thomas" og af den grund er skeptisk overfor alt, som kun er ren tro, og må undersøge en sag - men på grund af det, sagen drejer sig om. Og det gælder i det hele taget, når vi skal tage stilling til tingene på ny, at vi må holde os strengt til erfaringen - og især når det drejer sig om et egentlig så farligt emne som dette.

Og disse erfaringer kan vi ikke gøre ved instrumentet alene, altså ved horoskopet, men vi bør inddrage alt hvad der findes af erfaring om verden eller samtlige videnskabelige erkendelser, for at finde frem til, hvad det egentlig er, det drejer sig om her.

Og dermed er vi egentlig allerede ved det grundlæggende spørgsmål. - For når man i almindelighed taler om astrologi, eller når De f.eks. gør erfaringer med horoskoper, så er det nærliggende at antage - fordi vi altid tænker kausalt, dvs. i forholdet fra årsag til virkning - at vi har at gøre med stjerner. Vi har her en beregning af planetpositioner, og forestiller os naturligvis, at stjernerne bevirker det, som vi kan udlede. - Altså mennesker tænker jo sædvanligvis, og det gør de måske også, når de for første gang stifter bekendtskab med astrologien: nemlig at stjernerne bevirker det, som vi tyder af et horoskop.

Jeg kan med det samme sige, at vi ud fra det reviderede standpunkt vender kausalforholdet om - altså årsag og virkning - og er af den opfattelse, at livet i reproduktionen af det enkelte levende væsen bygger sig ind i den omgivende orden. Forstår De denne fuldstændig anden måde at anskue sagen på?

Vi taler altså om kræfter i os selv. - Hvad vi kalder dem, er mindre vigtigt. Om vi kalder dem "Mars", "Saturn" eller noget andet. Det er kun navne - navne til betegnelse af det, vi har i os. Vi taler altså om "stjernerne i os" for at citere Schiller - ikke om stjernerne derude.

Jeg beder Dem lægge mærke til, hvad det betyder, hvad forskellen er. For hvis jeg tror på virkninger udefra, som jo vulgærastrologerne gør som regel - så tror jeg også, at de egenskaber jeg ser i mennesket, de er bestemt udefra, og også det der sker i et menneskes liv. Så kommer vi frem til udsagn - jeg vil godt med det samme nævne den forbryderiske side, det er en faktisk erfaring, ikke nogen anekdote - at der bliver sagt til en kvinde af en astrolog, at hun vil dø ved sit første barns fødsel. - De kan forestille Dem, hvordan denne kvinde har det under svangerskabet.

Nu er det ikke noget, som vi sådan selv udtænker os og finder på - livsforskningen kan lære os noget om det.

F.eks. var der i 1927 i et fransk medicinsk tidsskrift "La Presse Medicale" en artikel af 2 læger, Faure og Sardou, der havde gjort den iagttagelse hos syge mennesker, at visse forstyrrelser af sygdomsbilledet optrådte analogt med forekomsten af store solpletter. Yderligere havde de slået sig sammen med lederen af observatoriet i Montblanc, Vallot, og foretaget adskilte iagttagelser. Observatøren på Montblanc noterede ned, hvornår store solpletter passerede meridianen. De to læger - den ene i Nice, den anden i Paris - noterede tilstanden hos de syge. Og på 286 dage med 250 patienter havde der vist sig en overensstemmelse på 83%. - De gentog så observationerne de følgende 5 år og kom til samme resultat.

De er måske bange for, at jeg skal komme med alt for lange udredninger - men denne lange beretning skal kun vise Dem, hvor forsigtige vi må være - for dette siger nemlig ingenting om astrologi! - Det vi kan sige er kun, at vi her har en organisme, som altså er syg - og at denne indflydelse, som er en ren faktisk indflydelse udefra, dvs. solpletterne - at den medfører en forværring af tilstanden.

Jeg kunne her nævne et utal af lignende iagttagelser, som slet ikke siger noget om vores emne. Men der findes en del forskere, som dumper i, og som tror på astrologi på grund af sådanne iagttagelser.

Men nu en række andre iagttagelser på organismer, hvor det drejer sig om deres opståen og forplantning. F.eks. hos søpindsvin har englænderen Fox i 1920/21 i Suez undersøgt, hvornår kønskirtlerne fyldes og tømmes. Og det fremgår af undersøgelsen, at i forplantningsmånederne juli, august, september - ved fuldmåne - er kønskirtlerne fyldte hos indtil 100% af alle dyrene, og ved nymåne udtømmes de.

Sådanne iagttagelser har man nu gjort på en lang række dyr. - Måske kender De det berømte eksempel med Palolo-ormen. Det er en ringorm af ca. denne længde, der lever i Sydhavet i koralrevne - og i oktober/november i tredje månekvarter, natten før, brækker ormen i to dele. De bagerste dele løsner sig, går op til havoverfladen og udtømmer deres kønskirtler. - De indfødte har allerede vidst det i århundreder, for dem er det en lækkerbissen,

og de sejler ud i deres både - det hele er forberedt i forvejen - og de behøver bare skovle ormene op i deres kano.

Nu er det videnskabeligt set ligegyldigt, om ormene smager os eller ej. - Men spørgsmålet er: hvad er det, der sker her? Hvordan kommer det i stand?

F.eks. har Svante Arrhenius, den berømte fysiker, gjort teorien om lufterelektricitet gældende - at impulsen skulle komme derfra.

Senere har man opdaget en lignende orm i Florida. - Der er tale om det samme fænomen, at de bagerste dele af ormene løsner sig, og befrugtningen finder sted oppe i havoverfladen - men i juni/juli.

Vi står altså overfor følgende problem: et himmellegemes periode forløber jo med astronomisk punktlighed - men himmellegemets periode og den biologiske rytme er forskellige ting, det skal opfattes forskelligt.

Den biologiske rytme, som man finder i levende væsener - hvad den er, har en anden forsker, Bohn, undersøgt - på aktinier ved den normanniske kyst. Det er sådan en slags søanemone, med tentakler. De ernærer sig af små organismer - og ved flod åbner de sig, ved ebbe lukker de sig. Det er altså en ganske bestemt rytme - og alle vil i første omgang tænke: "det har med ebbe og flod at gøre!"

Men som naturforsker giver man sig naturligvis ikke tilfreds, og Bohn satte disse aktinier i små vandkar - De kender jo disse akvarier - og de åbnede sig så og lukkede sig i samme rytme, som der var flod udenfor.

Efter ca. 6 uger hører det op, så blev der stille. Men de er så sensible nu, at hvis man banker på glasset, så åbner eller lukker de sig - men de åbner sig kun, når der er flod udenfor, og lukker sig når der er ebbe!

Man kan altså sige: den biologiske rytme er en egenskab ved livet. - Jacob von Uexkull har præciseret teorien og siger: rytmen er en egenskab ved livet, som livet anvender - når der er brug for det.

Men vi giver os endnu ikke tilfreds. - Vi har ikke fået besvaret spørgsmålet: har det at gøre med ebbe og flod, eller med noget andet?

Dette har nogle nyere amerikanske forskere fra Northwestern University undersøgt. - I Atlanterhavet findes muslinger, som gør det samme, som åbner sig ved flod (da kommer jo de små organismer) - og de lukker sig ved ebbe.

Fra Long Island Beach, altså fra Atlanterhavet har man så pakket muslinger ned i små akvarier og befordret dem pr. ekspres et par hundrede kilometer sydpå, næsten til Kalifornien, og hvad skete der så? - De åbnede og lukkede sig, som der er flod i Long Island Beach.

Sådan gik der nu 4 uger, og så fulgte en omstilling. - Så har de omstillet sig efter månen, når den passerer meridianen i Kalifornien, og ikke i Long Island. - Som De ved, er det en forskel på flere timer.

Der er altså tale om en indpasning efter månen, efter månens stilling. - Eller hvis vi skal udtrykke det kybernetisk: informationerne.

Men nu er vi igen så skeptiske, at vi siger: Ja hvad har det med månen at gøre? Behøver det være månen?

Man har i geofysikken gjort den iagttagelse .. jeg må sige det afkortet: Det er ikke jorden som sådan, men der findes en jordmagnetisme, et svøb så at sige - og visse fænomener giver forstyrrelser i denne jordmagnetisme, og det er netop, når månen eller solen passerer horisonten eller meridianen.

Og nu går undersøgelserne så vidt - altså man har foretaget denne undersøgelse på de mest forskelligartede dyr, og også på planter helt ned til kartofler, og fundet, at der finder en indstilling sted analog månen - og endda .. altså det lyder næsten utroligt, men det er virkelig sådan - i æg, i hønseæg under udrugning har man målt iltforbruget, og i de første 3-4 dage af rugningen er det regelmæssigt - derefter er forbruget større, når solen passerer op over horisonten - og det falder, når solen går ned under horisonten.

Det fører os til den formodning, at det ikke kan være f.eks. solstrålerne, men derimod den magnetiske tilstand, den jordmagnetiske tilstand - altså ganske fine reaktioner.

Men nu kommer der igen noget vigtigt. - De er sikkert enig med mig i, at mennesket ikke er noget dyr og ikke en plante. Men hvad er det nemlig der adskiller os? - Vi betragter os jo .. De ved, der findes den anskuelse, at mennesket er et tænkende dyr, ikke sandt? - Men det der gør os til mennesker er egentlig individualiteten. Deri adskiller vi os fra dyrene med deres instinkter, som altså styrer hen mod et færdigt resultat - at vi som individer alle er forskellige og har en egen dømmekraft - som vi forhåbentligt anvender ...

For straks at sige dem i afkortet form, hvad der er vigtigt her, så kan vi sige: dyrene er i vid udstrækning indbygget i disse kosmiske perioder - men som typer. - Og man har sagt eller ofte troet, at mennesket - hos hvem konceptionen og fødslerne jo er fordelt over hele året - at det træder ud af kosmos - der kan man sige: mennesket som individ er endnu stærkere inddraget. - Altså vi har jo ikke alle sammen (heller ikke i København) en forplantningstid i oktober/november som Palolo-ormene, ved sidste månekvarter, vel? - men som De måske føler: vilkårligt. - Men denne vilkårlighed, hvor der ud fra forældreparret og ud fra den indre nødvendighed, den indre rytme, skabes et øjeblik - konceptionens øjeblik - netop det er i sammenhæng med de kosmiske perioder.

Og nu ved vi mænd jo, at det egentlig ikke kan foregå uden det andet køn, uden kvinden. Og kvinden er da også, som De ved, fysiologisk indspundet i denne periodicitet - tænk på menstruationen, som forløber analog det sideriske måneomløb.

Der findes jo undersøgelser, også foretaget af Svante Arrhenius, på 20.000 fødsler i Sverige - af Bühler i Freiburg på 33.000 - af Jenny i Schweiz på 250.000. - Sådanne statistikker er jo aktuelle i dag, ikke? I middelalderen troede man på helgenknogler, i dag tror man på statistikker!

Menstruationscyklen eller -rytmen kan altså sættes i sammenhæng med månens omløb. - Men nu var det jo sådan, at vi for ikke så mange år siden havde disse vidunderlige indretninger: koncentrationslejre, ikke? - Og hvis jeg ikke selv havde oplevet det, ville jeg ikke have troet det - Og der har man kunnet iagttage, at denne cyklus hos kvinderne standser, altså at menstruationen ophører - og at den først sætter ind igen efter løsladelsen.

Ja forestil Dem så, at det skulle være en virkning udefra. - Overalt virker månen - men der har de så et område på et par hundrede kvadratkilometer, hvor den ikke virker - udenfor virker den! - Altså alene det fører os på den tanke, at det dog alligevel må være en .. ja, en levende proces, noget som livet skaber.

Endvidere har man gjort den iagttagelse - vi havde jo der i Tyskland disse henrivende indretninger: arbejdslejre for kvinder - at kvinder, og det forekom slet ikke sjældent, i protest simpelthen ikke havde nogen blødning, eller usædvanlig kraftig blødning, så de måtte indlægges på lazaret. - Forstår De? Altså deres modstand mod den tvang, de var udsat for, har ytret sig sådan.

Desuden har jeg selv gjort den erfaring med klienter, eller kvindelige klienter, at kvinder, som var stærkt knyttet til deres mand, og hvis manden var faldet i krigen, at de også .. at menstruationen også hos dem var ophørt, og til og med i nogle år, indtil der var et nyt bekendtskab og et nyt engagement i tilværelsen.

Der var meget andet, vi kunne nævne her - som De ser, har vi at gøre med en levende proces, der står i forbindelse med kvindens psykiske forfatning - altså også eventuelle forstyrrelser - og enhver kvinde ved jo, at denne rytme betyder noget i almentilstanden.

Og nu kommer vi til noget meget vigtigt: - allerede konceptionsberedskabet ... De ved jo, at svangerskabet er en afvikling af måne-måneder - og allerede ved konceptionen ligger svangerskabets afslutning fast, dvs. fødslen. - Så vi må altså ikke henfalde til den gamle tro på mirakler: her har vi et ubeskrevet blad, et hvidt stykke papir - barnet bliver født - og nu kommer det kosmiske stempel! - Derimod skal vi tænke rytmologisk: hele forløbet, fra konceptionen til fødslen er indbygget.

Og her berører vi et spørgsmål, der jo hyppigt stilles: hvorfor vælger man fødselstidspunktet, hvorfor ikke konceptionen? - ikke sandt? - ved undfangelsen opstår mennesket jo. - Men vi skal tænke i hele dette rytmiske forløb, og så kan vi spørge: hvilken betydning har fødslen?

Der kan man sige, at konceptionen og svangerskabet .. udviklingen, ikke sandt?, den embryonale udvikling er et forløb, hvor artsinstinkterne er virksomme - de styrer ganske vist hen mod et individ, men det er alt sammen artsinstinkternes værk. - Og nu bliver mennesket så født ... De der selv har fået børn eller har overværet en fødsel, ved også, at barnet ikke er født i det øjeblik det kommer ud, men: ved det første åndedrag.

Tilstanden er jo den: lungerne er foldet sammen, og nu fyldes de for første gang med luft .. og luften stødes ud med et skrig. - Ikke? - Det første skrig er for os det kulminerende øjeblik. - Og hvis De selv har født eller har overværet fødsler, så kan De allerede høre på skriget, hvad slags menneske det er.

Der er børn, der vræler så frygteligt: æe-e-e, og andre, som brrr..!, de kommer ud - sådan! Og så er der igen andre, hvor åndedrættet ikke vil gå i gang, de skal først ha' et par slag i bagdelen. dvs. en reaktion .. (Nå det gør man selvfølgelig med apparater i dag .. ja ja) - åndedrættet skal altså kaldes frem gennem reaktioner.

Nu er han altså ankommet! Hvad sker der så? - Han må nu tage sig selv i besiddelse. Forstår De? - Altså det første åndedrag er jo en akt, hvor det enkelte menneske,

personligheden tager sin fysik i besiddelse. - Den sidste tyske kejser, Wilhelm, for ham gik der fire timer, inden han trak vejret! Ja, ja! - inden han tog sin skæbne på sig.

Ikke sandt?, der er mange pudsige sider ved det. - Men nu vil vi se på, hvad der kan udledes af alt dette: Vi kan sige, at himmellegemerne, som følger deres regelmæssige baner, for os .. eller for det liv, der reinkarnerer, eller reproducerer sig selv, som vi kalder det - har en for livet symbolsk betydning. Og hvis der arvemæssigt er lagt op til en bestemt problematik, f.eks. en driftshæmning, så udtrykker det sig .. altså hvis netop det er tilfældet - f.eks. i et bestemt forhold mellem Mars og Saturn, ikke sandt? - Altså planeten derude giver ikke virkningen, men er et symbol for noget. - Mars, som stod deroppe på himlen ved min fødsel, har ikke lavet min næse for mig, vel? .. eller alt det andet; eller min noget turbulente skæbne - men derimod kunne et menneske, der er fremgået af en bestemt arvemasse - altså i dette tilfælde: jeg - netop kun inkarnere og blive født, da de ydre modsvar var til stede.

Men nu til konsekvenserne. - Hvis vi tror på ydre virkninger, kommer vi uvægerligt til fatalisme, dvs. til den anskuelse, at det menneske uundgåeligt er hidsig - altså med en sådan Mars-betoning, ikke? - Så kan der ikke eksistere nogen frihed og ingen udvikling. - Hvis jeg derimod ved, at her er der et noget aktivt anlæg - så vil jeg måske hellere anvende det på at hugge brænde, end lade det gå ud over min kone - forstår De? - Altså De må venligst betragte det som groft eksempel på sammenhænge, som naturligvis er meget mere subtile.

Alle vore problemer er anvist i fødselskonstellationen, de fremgår af vores struktur. Er det klart? - Altså vores struktur vil sige kræfternes forhold til hinanden. Det har vi hele vores liv, som anlæg, og det bærer vi med os. - Hvis vi rejser til Honolulu, så har vi det i ligeså høj grad. - Men hvad der står os frit, det er at gøre noget ved disse problemer.

De vil forstå, at hvis vi tror på ydre virkninger, altså hvis vi dyrker denne overtro og kommer frem til fatalisme, så bliver vores beslutningskraft lammet. - Men hvis vi betragter tingene omvendt sådan: vi har kræfter, levende kræfter i os - og forholdet mellem dem er vi født med, det kan vi ikke løbe fra - men det er kun anlæg; vi kan gøre noget ved det, og vi kan .. - og problemer er der også givet os, men vi kan løse dem, og dermed kan vi hæve vores niveau. Ja, jeg tror, at deri ligger hovedværdien. - at vi indser, at vi her ikke har at gøre med et magtsprog fra oven og med noget uundgåeligt, som vi ikke kan undslippe - men .. Naturligvis har vi en fremtrædelsesform - ellers ville vi jo være bløddyr eller en eller anden urslim, ikke? - vi har en skikkelse, en struktur, den er vi født med, deri har vi kræfterne i et bestemt forhold - problemer er indeholdt i den; dem skal vi løse - men hvad vi kan ændre, modsvarerne for disse kræfter .. er det klart, hvad "modsvar" er? - altså i modsvarerne kan vi hæve vores niveau.

Og vi kommer da, hvis vi skal være filosofiske, frem til et frihedsbegreb. For hvis vi nemlig spørger: er mennesket frit, eller er det determineret? - så er spørgsmålet forkert stillet. Vi er begge dele. Det er korrelatbegreber, dvs. begreber der hører sammen. Der findes ikke nogen absolut frihed, og der findes ikke noget absolut tvangsforløb - men et betinget beslutningsvalg.

For at komme med et drastisk eksempel: hvis der opstår brand her! - vi håber ikke der gør, men måske brænder huset. Hvad kan vi så gøre? - Vi kan gå ud af døren, eller springe ud af

vinduet, ikke? - Vi kan ikke gå igennem væggen. Vi kan godt forsøge, men det vil være uden resultat. - Altså det er betingelserne. Der er begrænsninger, men der er også veje ud. - Hvis opgangen nu også brænder, trappen også - så kan vi springe ud gennem vinduet.

Nu kommer så omverdenen, den har også noget at sige i den forbindelse. Hvis brandvæsenet allerede er der og holder et springtæppe klar, så kan vi roligt hoppe ud af vinduet. - Hvis de ikke er der, så lander vi måske med hovedet mod stenbroen. En ubehagelig berøring, ikke?

Ja det er alt sammen forklaret noget afkortet og også meget forenklet, må jeg sige - som det jo egentlig er ved det første bekendtskab med tingene. - I virkeligheden er det jo meget mere kompliceret. - Og i forhold til psykologien, som egentlig også skulle inddrages, kan man sige, at der er en uhyre forskel overfor de traditionelle psykologiske metoder, hvor man antager, at mennesket er et ubeskrevet blad, omverdenen indpræger det og det, der findes visse arvelige kendetegn, det er hårfarve, øjenfarve, osv. - Når vi ved, at mennesket fødes med en bestemt anlægsmæssig opbygning, med en struktur, og har anlæggene til egenskaber - men ikke de færdige egenskaber.

Forskellen viser sig frem for alt deri, at hvis De undersøger en typologi, så beror den for det meste på en enkelt grundopdeling: ekstrovert/introvert, osv. (jeg vil ikke opremse alle typologier) - så .. ja, ikke sandt? - så går man i gang med det færdige menneske og inddeler ham: han er det eller det! Javel, men enhver typolog ved, at livet aldrig gør os den tjeneste kun at frembringe to slags mennesker - ja, og så kommer vi frem til blandingstyper! - det er altså noget meget ubestemt.

I modsætning hertil har vi noget andet. Vi har byggesten. Ikke sandt? Altså det er ganske bestemte elementer. - De der deltog i kurset ved jo, at det ikke er så helt enkelt at lære at beherske dem alle. - Men tænk på, at hvis De vil lave musik, så må de jo også lære noder, ikke?

Men nu kommer vi til noget fundamentalt vigtigt - som vi måske skulle gøre os klart her til sidst. - Disse byggesten er helt almenmenneskelige elementer. Alle har dem. Alle har aktivitet. Alle har brug for at beskytte sig som levende væsen. Alle har et behov for harmoni. Osv. Det kan vi altså betegne med planetsymboler. (Jeg vil ikke gøre rede for hele systemet her.) - Men som mennesker har vi alle sammen det latent i os, som ikke er betonet individuelt. Forstår De? - Og disse latente områder eller egenskabsmuligheder, dem kan vi tilegne os, det er vore udviklingsmål. For det meste er det jo sådan .. at der reklameres for dyder som ikke er til stede - overfor Dem, ikke sandt? - Menneskene digter sig noget til, som de føler, at det skulle de tilegne sig, derhen skulle de udvikle sig, ikke? - Men vi kaster så at sige lys på individualitetens undergrund. Det kan godt her og der være noget ubehageligt.

Ja, da vil jeg slutte med en iagttagelse. - Vi er ofte ude for, når vi bedriver psykoterapi, at der kommer mennesker med følgende problem: Hvad er meningen med mit liv? Hvorfor er jeg til? - Men der er en mening for ethvert menneske. Og enhver er lige nær sin mening. Altså alle vurderinger er her falske, som vi sædvanligvis anstiller, når vi tror, den anden har det lettere.

Og for at opdage denne mening, som egentlig er indeholdt i konstellationen - og for at komme ud af disse fejltagelser, som vi sædvanligvis begår, komme ud af blindgyderne, lønner det sig at stifte bekendtskab med sit horoskop.

Ja nu kunne vi måske tage spørgsmål op til diskussion ...

Spørgsmål (dansk)

Ja, jeg ved ikke, om du vil oversætte - det drejer sig om den fysiker, som ville prøve at forklare nogen af de tidlige eksempler han kom med, med luftelektricitet. Hvad hed han, og hvor har han skrevet noget om det?

LB: (oversættelse)

Ja, han ønsker at vide, hvad den fysiker, der forsøgte at forklare noget med luftelektricitet, altså på havoverfladen .. at det har indvirkning på de levende organismer .. hvad han hed, hvor bøgerne stammer fra.

TR: Javel - ja det er Svante Arrhenius, eller ...

LB: Ja, det hed han vist, ja.

TR: Der er flere der har været inde på det, også Kritzinger, en astronom. - Ja, det er naturligvis ikke sådan, at han tænkte sig ...

LB: Han ønsker at skrive navnet ned!

TR: Svante Arrhenius, en svensker - og Kritzinger, en tysker, H. Kritzinger.

Ja, altså det drejer sig der kun om et maximum - hvad maximum er, ved De - altså en højeste grad af luftelektricitet, ikke? - Men forresten har vi opdaget i Det Psykologiske Institut, at det også betegner et maximum af uro hos de sindssyge. - Og jeg tror ikke, vi kan betragte de stakkels orme som sindssyge!

Spørgsmål

Kunne De måske ganske kort beskrive de forskellige elementer i forbindelse med mennesket.

TR: Ja - men kun ganske kort, ikke? Altså kun planetsymbolerne, ikke?

NN: Ikke planeterne, men elementer....

TR: Aha! ja, det er noget andet. Så er det kredsen, vi skal tale om. - Ja, godt!, men så må vi .. jeg stiller jo alt på hovedet, ved De .. så må vi anskue kredsen på en anden måde, end vi er vant til. - I den gamle astrologi forestiller man sig en stationær kreds, og tror på .. summarisk sagt - ikke alle, men for det meste .. virkninger fra stjernebillederne. Da er det vanskeligt at forklare, hvorfor det er sektorer på nøjagtig 30 grader. For stjernebillederne er af forskellig størrelse, et er på 22 grader, et andet på 84 grader, ikke? - Det drejer sig derimod om afsnit af

den synlige solbane - Ekliptika - begyndende ved forårspunktet, hele tiden 30 til 30 grader helt eksakt.

Ja og nu spørger De om elementerne, ikke? De gamle elementer: jord, ild, vand, luft. - En person der i dag studerer kemi vil tænke: "Før i tiden troede de stakler, at alting kun bestod af 4 elementer, men i dag har vi jo næsten 100, og vores viden er meget større." - Ja men det skal vi igen forstå symbolsk.

Forestil Dem, at vi eksisterer på fire tilværelsesplaner. - Altså vi er materie, ikke?, på det materielle plan. Det kan vi konstatere ved at stille os op på en vægt. - Vi er organismer - dvs. der kommer noget mere til, udover det at vi består af tunge legemer. - Jeg kan ikke komme med hele forklaringen på, hvad liv er - men det er altså noget andet end det materielle, mekaniske, ikke? - Og det er sådan, at det plan, der ligger over et andet, indeholder alt det, som det første indeholdt - de materielle, mekaniske fænomener - men der kommer noget nyt til.

Og nu det sjælelige plan, det bygger sig op på det organiske - på dette organiske, impulsmæssige, bevægelsesmæssige Noget. - Og det åndelige (mentale) bygger sig igen op på basis af det sjælelige plan.

Det er disse 4 elementer: jord, ild, vand, luft. - Forstår De dette? - symbolsk. - Og nu, hvis vi betragter denne helt stramme geometriske orden, så opdager vi .. eller så kan vi tildele de enkelte sektorer på hver 30 grader disse elementer, og dermed har vi bestemte anlæg.

Altså jeg vil bede Dem om ikke at lægge nogen vurdering i det: at åndeligt er helt der oppe, og materielt helt nederst - nej! Der er ganske enkelt tale om anlæg for det ene eller det andet.

Er der betoning af de såkaldte jordtegn, betyder det som anlæg: det menneske er .. eller lægger mere vægt på det .. på materielle ting, ikke? - er stærkere inddraget i materien. - Eller vandtegn, altså det sjælelige plan: han er stærkere inddraget følelsesmæssigt. - Altså vi vil forhåbentlig ikke udnævne en finansminister, som har en betoning af vandtegnene og lufttegnene. Det materielle skal være betonet hos ham. - Ja eller en kunstmaler f.eks., som kun er materielt betonet, han vil spørge: "ja hvad får jeg for det billede?" Han spørger efter .. forstår De?, efter det materielle udbytte. Den egentlig kunstneriske oplevelse er svagere der - forstår De? - det har han ikke anlæg for.

Ja nu vil vi måske gå videre ... ja værsgo ..

Spørgsmål (dansk)

Vil du være venlig og lige oversætte? - Nu har jeg haft lejlighed til at læse det, du har oversat af Rings aspekter. Jeg er faktisk lidt usikker i det. Det adskiller sig jo som dag og nat fra hvad man ellers har på dansk af aspektanalyser. - Mit spørgsmål går på: på hvilken måde har Ring arbejdet sig frem til denne analyse? Er det rent personlige erfaringer altsammen, eller findes der andre veje?

LB: (oversættelse)

Han spørger altså, han har læst en oversættelse, som jeg har lavet, og deri finder han, at alt hvad han har læst der, at det er fuldstændig anderledes end det han har læst i andre bøger.

TR: Ja naturligvis ja - gud ske lov!

LB: Så er spørgsmålet, hvordan er De egentlig kommet frem til det? Er det altsammen kun erfaring? .. Hvordan er De egentlig kommet til disse gode resultater .. Er det en erfaringssag, personlig erfaring? eller hvordan er det der ...?

TR: Ja det er altså et spørgsmål om kriterium, ikke?, om det som man godtager, og der vil jeg sige, at jeg kun godkender et sammenfald af to kriterier: Det skal være en nødvendig følge tankemæssigt; altså hvis man helt gennemtænker sagen, skal det kunne udledes - og: jeg skal have erfaret det. Altså det skal også virkelig forholde sig sådan. Ikke? - Og da vil jeg sige, at uden at have gjort mindst 5000 iagttagelser på mennesker, må man ikke ændre et begreb.

Men med hensyn til de bøger, som er i omløb - nej, gud ske lov! siger jeg noget andet. - Jeg ønsker at afskaffe det "godt og dårligt!", som er så udbredt. Der findes ikke nogen såkaldt gode aspekter; der findes ingen dårlige aspekter, vel? - men der er tale om kræfter, der skal samvirke, som så at sige er skænket mig (i almindelighed mærker man det ikke, vi er utaknemmelige ..) - og der findes en problematisk gensidig spænding, som vi som regel betragter som dårlig, fordi vi er for dovne, ikke sandt? - men som har en opfordringsværdi, som altså opfordrer os til at give os i kast med netop det problem.

Og jeg kan som eksempel nævne .. det er måske noget ubekvemt .. de såkaldte "ulykkesplaneter" i den gamle astrologi, Saturn og Mars i et .. altså som det hed tidligere .. "dårligt" aspekt, i kvadratur - dem finder vi såvel hos kejser Nero og Ivan den Grusomme .. ja og hos et par andre folk af den slags - men også hos Johan Sebastian Bach og Albert Schweitzer.

Dvs. det der her .. forstår De? - hvad der her kommer i betragtning, det er niveau-forskellen - og det står ikke i horoskopet. - Hvis vi ser det fra vores synsvinkel, så drejer det sig om problemet mellem driftsenergien og loven. - Hos Bach har vi denne dynamik, og det lovmæssige, som han jo immervæk formåede at holde sammen. - Hos Ivan den Grusomme har vi driftsenergien først og fremmest, og så manglen på anerkendelse af alt det lovmæssige. - Ja og som skæbnebestemt modsvar: begge havde problematikken med deres ældste søn, men Bach omgikkes Friedemann anderledes end Ivan, som jo slog sin søn ihjel. Forstår De?, det er et spørgsmål om niveau. Den samme spænding, den samme dynamik kan udvirke sig forskelligt alt efter et menneskes niveau.

Spørgsmål (dansk)

For at eksemplerne kan være relevante, så skulle de næsten have Saturn i det samme stjernetegn, og Mars i det samme stjernetegn - eller helst også i det samme hus, for at vi virkelig kan sammenfatte disse ting. Fordi om man ta'r en Saturn og en Mars i alle mulige forskellige tegn og huse, de får vidt forskellige ydre virkninger ikke? Derfor kan man ikke tage det som et eksempel på, at den konstellation er ..

LB: (oversættelse)

Han siger, at for at kunne benytte disse eksempler, så måtte det være sådan, at Saturn og Mars hos Ivan den Grusomme og Bach stod i samme dyrekredstegn - for at man kan sammenligne det.

TR: Ja det er naturligvis så differentieringen. Men - ja undskyld mig hvis jeg er lidt ondskabsfuld - men det kunstneriske .. eller i det kunstneriske medie løser et problem sig naturligvis anderledes end for en statsmand. Og hvis man betragter det rent politisk, var Ivan også et betydningsfuldt menneske. Han udvidede Rusland. Han holdt sammen på riget, osv. ikke sandt? - I privatlivet svigtede han. Og man havde ikke kunnet sætte ham til orgelet som Bach, vel? - Og måske havde Bach heller ikke passet som statsmand. Og det er de forskelle, som altså så udtrykker sig i tegnene.

NN: Ja men ikke niveauet .. det er ikke de samme tegn, og så er niveauet også forskelligt ...

LB: Han mener altså, at ...

TR: Ja, ja ...

LB: (dansk)

Altså du mener, hvis Saturn og Mars f.eks. står i mere kedelige tegn og mere kedelige huse, så vil det ytre sig som et lavere niveau?

NN: Nå ja!, ja.

LB: For at sige det på den måde?

NN: Korrekt!

LB: (oversættelse)

Han mener altså, at der findes forskellige huse/felter og dyrekredstegn, hvor man kan sige, at det ene menneske er på et lavere niveau end det andet, hvis altså Saturn og Mars står i disse tegn og disse felter og gunstige dyrekredstegn.

TR: Ja, ja .. jeg skulle måske sige noget helt alment. - I dette afkortede foredrag om et emne, som man egentlig behøver år til, hvis man vil dyrke det seriøst, må jeg naturligvis "hugge lidt groft til med øksen" - holde mig til de store linier, de store forskelle. Og jeg vil bede Dem ikke nære nogen illusion om, at "hvis jeg nu tilegner mig de finere nuancer, så kan jeg også finde frem til niveauet." - I mine bøger vil De støde på et bestemt begreb, nemlig: "Udsagnsgrænse"! - Alle de traditionelle astrologer ærgres sig over det, for de er af den mening, at alt hvad der er værd at vide, står i horoskopet, ikke?, altså ondt og godt og niveauet og det hele.

Spørgsmål (dansk)

Hvis en klient spørger efter en prognose, hvordan vil han (TR) så stille sig, og hvorvidt vil han ikke tro på den prognose?

LB: (oversættelse)

Ja - hvis en klient beder om en prognose, hvad ville De så sige, og hvordan stiller De Dem til et sådant spørgsmål?

TR: Tjæe prognose og prognose, det er to ting. - For 3 år siden fik jeg en student til behandling. - En kvindelig astrolog havde sagt til ham: "De står lige overfor et udbrud af skizofreni!" - ja! - Manden opgav sit studie. - Hvis De kender lidt til elementerne .. altså Solen i Fiskene i 8. felt - d.v.s. han var modtagelig, men ikke kun det, han havde naturligvis også svært ved at sætte sig igennem. Og de tilsvarende aspekter var sådan, at denne .. nå ja, vi kalder dem "transit-tanter", denne type astrologer - at hun havde ret ud fra de gamle astrologiske regler, men overfor det pågældende menneske havde hun uret. Hans anlæg, som altså var sensible, og som var indstillet på at passe ind i et team - hvis man forstår det 8. felt rigtigt - havde hun misforstået.

I det hele taget vil jeg sige, at i grunden findes der ikke ondskab, men der findes dumhed, ikke?, og uvidenhed og mangel på medfølelse. - Det var selvfølgelig vanskeligt at få denne mand bragt ud af denne falske prognose. Og .. nå ja! han begyndte så at studere biologi, og nu er han i Abessinien som udviklingshjælper ved et vejanlægsprojekt - og er salig! Han passer ind i sit team og udfører et arbejde, som han er overbevist om er nyttigt for samfundet. - Dvs. det han laver, ligger helt uden for hans studie.

I det tilfælde må man gå frem på følgende måde: Først må man styrke hans selvtillid. Han skal studere. - Hvis han opgiver det, hvis man siger til ham: "Du vil ikke passe dit studie!" - så har han lidt skade, et nederlag. Altså skal han studere biologi - det var det studie, der passede bedst. - Og så fik jeg ham gennem en ven til at indse: Opgiv det dog! Rejs ud som udviklingshjælper! - Og nu er han salig! - Der findes nemlig mennesker .. Jeg håber ikke, jeg træder eventuelle tilstedeværende, der studerer, over tærne - der findes undertiden alt for mange studenter. Dvs. der er mange blandt dem, som egentlig slet ikke er lykkelige ved det, og som slet ikke behøver det; som meget hellere vil udføre manuelt arbejde.

Med hensyn til prognose .. ganske kort .. der var et andet tilfælde - en forlagsdirektør, dennes søn .. ikke? "hvad skal jeg, søn af en forlagsdirektør være, i Tyskland i dag?" - Han skal naturligvis studere! Hvad skal han studere? - Filologi, eller nationaløkonomi, eller sådan noget, ikke? - Jeg havde bemærket, at han havde en ganske særlig følelse for træ, og det var også antydet i konstellationen. - Jeg rådede så faren til .. det var fornuftige forældre - rådede dem til følgende: Lad ham dog blive tømrer! - Drengen er lykkelig nu, over at han ikke behøver studere, og at han kan omgås det materiale, som ligger ham i fingrene, ikke? Og .. forstår De? - en prognose skal man kun give på basis af anlæg "det og det har De anlæg for" .. og så må man aldrig tage afgørelsen fra et menneske. "De kan gøre det, og De kan det, og De kan det .." - Og hvis der kommer nysgerrige folk og spørger: "Hvornår bliver jeg gift?", ikke?, så "Værsgo! - der er døren!" - ikke?

Spørgsmål (dansk)

Altså det må jo være muligt at finde frem til niveauet i et horoskop, ellers kan man umuligt stille det.

LB: (oversættelse)

Ja spørgsmålet er .. damen her siger, at det må dog være muligt at finde niveauet i horoskopet, ellers kan man overhovedet ikke stille det.

TR: Ja så vil jeg stille modspørgsmålet: hvori består da menneskets frihed - altså hvis dét ligger fast?

NN: (dansk)

Det ligger vel heller ikke fast, men det er jo det primære .. Niveauet er det primære, men det ligger vel næppe fast. Det tror jeg heller ikke.

LB: Ja det er også det Ring mener, at niveauet ligger ikke fast og kan ikke ses i horoskopet.

TR: Alment gælder det, at man ikke kan stille fordringer til naturen, vel? Jeg kan dog ikke forlange, at træerne vokser 600 meter højt! Vel? - Det ligger i træets natur, at det ikke vokser så højt. - Og det ligger i menneskets natur, at mennesket er frit, og kan hæve sit niveau. Det er dog ganske fantastisk, når vi begriber, hvad det indebærer ..

Spørgsmål (dansk)

Vil du ikke spørge, om niveauet er medfødt, eller noget niveau er medfødt, eller hvordan det forholder sig med det der niveau, i fødselsøjeblikket.

LB: (oversættelse)

Det er et metafysisk spørgsmål. Han spørger, om man kan sige, at niveauet kommer med fødslen, altså med forældrene og miljøet.

Spørgsmål (NN)

Er niveauet medfødt, eller i hvilken grad er det medfødt? Det metafysiske kommer jo også med i billedet.

TR: Ja, niveauet er naturligvis til en vis grad medfødt, men det er kun et familieniveau, forstår De? Og det individuelle niveau bør hæve sig op over det, og deri består vores frihed.

Spørgsmål (dansk)

Må jeg så godt spørge til netop det der? Hvis man så mener, at man har reinkarnationen, vælger man så det der familieniveau, man kommer i på nuværende stadi, for at udvikle sig derfra?

LB: (oversættelse)

Ja nu kommer alle disse spørgsmål. - Hvis man så tænker på genfødsel, kan man så sige, at de børn, som kommer, at de selv udvælger deres forældre, for at komme på dette familie-niveau og udvikle sig derfra?

TR: .. for at hæve sig videre derfra, ja. - Ja til det vil jeg sige .. for at få afsluttet denne diskussion: Jeg tror, vi alle har været igennem en pubertet, ikke? - og været grebet af den overbevisning, at vi vil drive det til mere, end disse gamle, som snart skal uddø, ikke? - og drevet af frihedstrangen i os, har vi forsøgt at hæve niveauet. - Og dermed har vi måske også besvaret det andet spørgsmål. For hvis vi antager, at vi inkarnerer os efter en .. ja, her må jeg så nævne Platon og hans reinkarnationslære - vi lader os inkarnere hos en bestemt mor, altså hos bestemte forældre - så inkarnerer vi ikke for at ligge og hvile os ud på en sofa, vel? - men hvis De altså har den overbevisning, så er det den basis, hvorfra vi udvikler os videre.

Og for at gøre dette helt klart - Vi tror altid, at udvikling det er ensbetydende med forfinelse, og vi svæver stadig længere ind i himlen .. Jeg vil gerne .. - altså hvis man spørger mennesker, som tror på reinkarnation .. når vi spørger dem, så kunne jeg engang tænke mig at fremvise denne store forening af tidligere ægyptiske og indiske prinsesser - jeg tror slet ikke der ville være plads nok til dem i København! - Altså hvis mennesker indbilder sig, at de har været det og det, så må man undre sig .. Ingen var her som tjener, men alle var prinsesser! - Ja! - Kan det kaldes udvikling, hvis .. ikke sandt! .. hvis man projicerer et ønskebillede ind i fortiden. - Men jeg vil nævne et eksempel på en virkelig prinsesse, som jeg kender. Hun blev opdraget hos en tysk fyrste - der tidligere solgte deres landsmænd .. til Amerika .. som soldater .. for at blive slået ihjel derovre. - Og denne prinsesse står i en alder af 70 år i et fælleskøkken og laver mad til 100 mennesker. - Har det ikke mere med udvikling at gøre, end at man .. at man gør sig en eller anden sådan illusion? - Forstår De? Altså ordet udvikling, det skal naturligvis forstås som noget der foregår i det indre. Det kan være sådan eller sådan. og det personlige valg slipper vi ikke for, ikke gennem noget horoskop og heller ikke gennem nogen form for lære.

Spørgsmål:

Kender De Kündigs korrektionssystem?

TR: Ja ja. - det ..

NN: Hvad mener De om det?

TR: Det stemmer ikke! - Jeg kender Kündig godt. Han er en dygtig matematiker og et godt menneske, men ethvert menneske kan tage fejl, og han tager fejl på dette punkt. - Jeg kan jo også begå fejltagelser, men når jeg opdager det, så korrigerer jeg mig selv Ja?

Spørgsmål:

De talte om ydre stjerner og indre stjerner, og så om ydre stjerner som symbolsk repræsentation for det indre. Jeg vil gerne vide, om denne symbolfunktion skal opfattes i samme betydning som Jungs begreb "synkronicitet"?

TR: Ja, det kommer ganske tæt på det. Det er .. hvis De .. De kender begrebet "det arketyperiske", ikke? Det er altså arketyper, som mytologien har fremstillet i form af

Gudeskikkelser, men som vi kan erfare i os selv. Ikke? - og dette forhold. - Synkronicitet er noget andet. Det er relateret til et bestemt øjeblik. - Jeg kan der give Dem et konkret eksempel.

Jeg er jo også maler, som De måske ved - og var taget til Basel til en kunsthandler, dvs. han ville køre mig. - Og fra min hjemby er der omstigning i Karlsruhe. Der er 5 minutter. - Jeg går sådan i egne tanker .. og støder med foden mod en gylden kugle med to huller i. - Det farer mig gennem hovedet: "Strålende tilbud, men der er en fælde i det" - ikke? det er helt skørt! - Jeg kommer til Basel til kunsthandleren og erfarer .. nu kommer det strålende tilbud: han vil skrive en biografi om mig. - Jeg kører med ham derhen .. altså i Schwarzwald opbevarer jeg en del af mine billeder, og tegninger. - Ja, han vælger 50 stk. ud, og nu kommer "hullet": Han forlanger halvdelen af dem for at trykke den biografi!" - Han kan tro nej! - Altså det er .. forstår De? - det er en oplevelse af synkronicitet.

Hvad Jung mener med synkronicitet, er et sammenfald af hændelser, som er meningsfuldt forbundne, men som ikke er knyttet sammen kausalt. - Ja og det kan vi erfare, hvis vi f.eks. - med hensyn til vores planetkonstellation .. hvad der er akut i øjeblikket .. undertiden behøver vi ikke slå op i Ephemeriden. - Hvis vi har det i os, hvad Jung mente med synkronicitet, så behøver vi slet ikke noget horoskop, vel? - ikke sandt?, så oplever vi kræfterne i os. Det er kræfter i os. - Ja men hvem kan det! - De færreste mennesker kender det .. Ja så kommer vi ind på det mytologiske: Amphoras i "Kong Arthur" .. "Kun det sværd, som har frembragt såret, kan helbrede det igen." - Gennem intellektet er vi nået meget langt med differentieringen .. al fremskridt er baseret på det - men vi har også i vid udstrækning taget skade, i denne vores grundviden - og vi kan kun ved hjælp af forstanden, den rette brug af forstanden, igen nå dertil, at vi kan bringe denne indre konstellation i sammenhæng med den ydre. - Altså kan De roligt regne videre!

Spørgsmål:

Hvad mener De om de andre astrologiske systemer? Jeg tænker på den indiske astrologi, som jeg har studeret, især .. men .. hvad mener De om det?

TR: Ja den indiske astrologi beror jo meget på, at de ikke har præcessionen med, men går efter den gamle inddeling .. ikke? Hvis De tager det symbolsk, så har det sin berettigelse. Men hvis De tager det bogstaveligt, så .. jeg har også undersøgt det - så kommer man .. ja hvad skal man sige .. på vildspor, eller ind i en blindgyde, ikke? Så kommer man også frem til undertiden falske udsagn.

Ja måske kan vi .. Eller hvis der stadig er akutte spørgsmål, kan vi besvare dem. Ellers tror jeg, jeg vil slutte af.

Hvis vi forestiller os, at mennesket i tidligere kulturer .. (derfor nævner De jo også den indiske: det er også en af de tidlige kulturer) .. endnu levede i umiddelbar konneks med universet .. eller ud fra det, fødtes ud af dette konneks. - Og de gamle mytologier gav deres art tyding af det samme forhold (som vi altså .. som det blev nævnt, oplever af og til i

synkronicitetsfænomenet, ikke?) Så kommer der en tid, hvor astrologien opstod i degenereret form, vil jeg kalde det - ud fra en tro på oraklet. Mennesket havde udsondret sig fra universet, og til sidst blev kun det tilbage, som vi har i dag: at vi af nysgerrighed vil vide, hvad himlen siger til, at vi skifter erhverv, eller gør noget i den retning. -- Herfra må vi igen, ved at anvende vores tænkeevne, forstå disse elementer rigtigt - og derved vil vi så genoprette forbindelsen mellem kræfterne i os, og universet - for det forvirrer mig, det der står i den gamle lære om mikrokosmos og makrokosmos.

Jeg tror, at det er vores opgave i dag; og det er den mulighed, vi har i astrologien.